

Nr 705

Av herr **Mattsson m. fl.**, *angående den praktiska yrkesorienteringen i grundskolan.*

Praktisk yrkesorientering (pryo) har förekommit i den obligatoriska skolan sedan mitten av 1940-talet men blev mera allmän först under 1950-talet. I den nioåriga försöksskolan infördes pryo som en tillvalsmöjlighet. Den var ett viktigt komplement till den teoretiska yrkesorienteringen. I grundskolan är pryon obligatorisk, vilket innebär att även elever som valt en mera teoretisk studiegång med inriktning mot fortsatt utbildning i gymnasium och fackskola omfattas av verksamheten. Som motivering för denna åtgärd har angivits de goda erfarenheter man vunnit av pryon i försöksskolan inte endast med tanke på pryons värde som yrkesorienterande och yrkesvägledande faktor utan även som ett viktigt led i skolans samhällsorientering. Den arbetslivskontakt som pryon erbjuder betraktades också som ett betydelsefullt inslag i den arbetsfostran och arbetslivsfostran som skolan har att meddela. Med hänsyn till den väsentligt större omfattning pryon fick som obligatorium, begränsades tiden till tre veckor för varje elev. Möjlighet skulle emellertid beredas eleverna att få praktisera åtminstone inom ett par yrken, alltjämt efter eget val.

I den nya läroplanen har pryon avkortats till två veckor. Valmöjligheten har begränsats till ett yrke och pryon förlagts till höstterminen i årskurs 9.

För näringslivet innebär åtagandet att ordna för pryoverksamheten och ge den ett meningsfullt innehåll en både ekonomisk och personell insats av betydande omfattning. Bl. a. är det nödvändigt att ställa för pryon lämpliga handledare till förfogande med uppgift att planera och organisera lämpliga arbetsuppgifter för de enskilda eleverna och för att ge information och vägledning.

Ur skolans och elevernas synpunkt är det angeläget att företagen stimuleras till en hög prioritering av den praktiska yrkesorienteringen. I all synnerhet är det angeläget att lämpliga handledare ställs till förfogande. En sådan stimulans skulle kunna åstadkommas genom att de företag som ställer utbildade handledare till förfogande erhåller en viss ekonomisk ersättning för detta. En förutsättning för bidragsgivningen bör vara att större delen av dessa handledares tid under de aktuella perioderna upptas av att organisera lämpliga arbetsuppgifter för eleverna samt av att ge information och vägledning. Utbildningen av handledare bör lämpligen ske genom skolans försorg. Den pågående försöksverksamheten med handledarutbildning bör successivt utbyggas. Målsättningen bör vara att varje arbetsplats som emottar pryoelever också har handledare, som fått en adekvat utbildning för sin uppgift.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om en utred-

ning av förutsättningarna att förbättra den praktiska yrkesorienteringen i grundskolan i enlighet med vad som ovan anförts.

Stockholm den 28 januari 1970

Lennart Mattsson (cp)

Sven Johansson (cp)
i Skärstad

Anna-Lisa Nilsson (cp)
